

Bijeenkomst windturbine Westvlietweg

Datum: 13 februari 2017

Locatie: Partyboerderij Hydra, Broekweg 125, Den Haag

Deze bijeenkomst is georganiseerd voor een afvaardiging van omwonenden, de initiatiefnemers van de windturbine Ceva Logistics en De Wolff Nederland Windenergie, betrokken ambtenaren en de twee verantwoordelijke wethouders van gemeente Den Haag en Leidschendam-Voorburg, respectievelijk Joris Wijsmuller en Saskia Bruines. Angèle Linnartz is projectleider bij de gemeente Den Haag.

1. Opening

De gespreksleider, Menno van Ginkel, opent de bijeenkomst om 19.30 uur en heet de aanwezigen welkom. In dit verslag wordt hij voorzitter genoemd. Hij geeft aan dat de omwonenden van de Haagse Molen een brief, gedateerd 17 januari, hebben ontvangen met de uitnodiging om op deze besloten bijeenkomst met alle betrokken een open gesprek te voeren en vragen te stellen.

2. Visie Joris Wijsmuller en Saskia Bruines

Joris Wijsmuller is wethouder bij de gemeente Den Haag sinds 2014 in een college die op het gebied van duurzaamheid ambities heeft, dit ook in lijn met het college daarvoor. Vanuit dat perspectief is het college op zoek geweest naar de mogelijkheid om windenergie te stimuleren. Desgevraagd geeft Joris Wijsmuller aan dat de gemeente Den Haag ook voor windparken voor de kust is. Daarbij gaat de voorkeur uit naar grootschalige windparken met veel energie-opbrengst die verder op in zee gerealiseerd kunnen worden. De provincie heeft in de realisatie van windenergie-locaties een planologische rol. Het particuliere plan om een windturbine in de gemeente Den Haag te realiseren is in 2011 begonnen. De gemeente Den Haag heeft er aan meegewerkt omdat dit initiatief aansluit bij de klimaatambities van de gemeente.

De wethouder schetst het traject. Het plan is gepresenteerd, dat is getoetst op de wet- en regelgeving en is vervolgens uitgemond in besluiten en vergunningen. De gemeente Leidschendam-Voorburg heeft een standpunt ingenomen tegen dit initiatief. Dit is getoetst bij zowel de rechtbank als de Raad van State. Beide instanties hebben hierover een uitspraak gedaan. In dit traject is stilgestaan bij de effecten van de windturbine op de leefomgeving, te weten de voorschriften op het gebied van veiligheid en de voorschriften op het gebied van geluid- en lichthinder. Uiteindelijk is de onderbouwing van de gemeente Den Haag voor de vergunningverlening goedgekeurd door de Raad van State. Hierna kon de windturbine gerealiseerd worden.

Joris Wijsmuller geeft aan dat de communicatie rondom de procedures langs de wettelijke voorschriften is verlopen. De gemeente Den Haag heeft de aanvraag volgens de geldende procedures gepubliceerd. Er is geen individueel contact geweest met de bewoners. De

bewoners hadden dit wel correct gevonden. Joris Wijsmuller geeft aan dat het, met name in de fase na de uitspraak van de Raad van State, beter was geweest om in de directe omgeving huis-aan-huis bewoners te informeren. Hij neemt de verantwoordelijkheid voor het feit dat er niet goed is gecommuniceerd over de bouw van de windturbine. Er is tussen de diverse betrokken partijen een leemte gevallen. Dat had niet moeten gebeuren. Joris Wijsmuller biedt daar aan de aanwezigen zijn excuses voor aan.

De bewoners vragen wie het initiatief in communicatie had moeten nemen. De gemeente Den Haag geeft de particuliere aanvrager van de vergunning normaliter een communicatiehandreiking mee, die van de aanvrager vraagt om contact te leggen met de omwonenden, bijvoorbeeld in de vorm van een klankbordgroep. Dat is in dit project niet gebeurd. Wethouder Wijsmuller geeft aan dat dat te maken heeft met het feit dat er bij dit initiatief twee gemeenten betrokken waren, die bovendien van opstelling verschilden. Omdat dit initiatief op de grens met de buurgemeente is gesitueerd, heeft de gemeente Den Haag de communicatie willen afstemmen met de gemeente Leidschendam-Voorburg. Daar is het mis gelopen. Voor Ceva (en De Wolff) betekende dit dat ze de in de communicatiehandreiking beschreven rol moeilijker wist te vervullen.

De gemeente Den Haag realiseert zich dat deze windturbine in stedelijk gebied staat. Joris Wijsmuller licht toe dat er in de verstrekte vergunning voorwaarden zijn opgenomen om te voorkomen dat de windturbine tot hinder leidt. De gemeente Den Haag bewaakt of de aanvrager zich aan de gestelde voorwaarden houdt. De omgevingsdienst Haaglanden is hierin het uitvoerende orgaan. Wanneer de betrokken partijen zich niet houden aan de voorschriften, dan spreekt de Omgevingsdienst Haaglanden de betrokken partij hierop namens de gemeente Den Haag aan.

De voorzitter geeft het woord aan Saskia Bruines. Ze geeft aan dat het vorige college van Burgemeester en Wethouders in de gemeente Leidschendam-Voorburg het eens was met de duurzaamheidsdoelstelling, maar dat het college het niet eens was met de aangewezen locatie. Er is om deze reden besloten om bezwaar te maken in een procedure. De gemeente Leidschendam-Voorburg heeft in de periode tussen 2011 en 2015 niet direct met de buurt gecommuniceerd, maar er zijn wel in algemene zin persberichten uitgegeven met oog op het zichtargument voor alle bewoners in de gemeente. Na de uitspraak van de Raad van State, heeft de gemeente Leidschendam-Voorburg niet direct gecommuniceerd met de direct omwonenden. Ook heeft de gemeente Leidschendam-Voorburg niet gecontroleerd of de initiatiefnemer dit contact heeft gelegd met de inwoners. Na de uitspraak van de Raad van State is de afstemming met bewoners in het grensgebied ook niet opgepakt. Ook zij maakt haar excuus dat er niet alert is geacteerd. Ze noemt het een leermoment, maar geeft aan dat wanneer wel was gecommuniceerd, de uitspraak van de Raad van State niet anders was geweest. De bewoners geven aan dat ze dan wel in de gelegenheid waren geweest om van zich te laten horen. Gevraagd wordt wanneer er overleg is geweest tussen de gemeente Den Haag, de gemeente Leidschendam-Voorburg en de initiatiefnemers. De wethouder geeft aan dat er in 2013 en daarna overleg is geweest, er is toen afgesproken – op verzoek van gemeente Leidschendam Voorburg - om niet gezamenlijk te communiceren. Van dit overleg is geen verslag gemaakt.

3. Communicatieproces

De voorzitter geeft aan dat de bewoners de tijdslijn helder willen hebben met betrekking tot de communicatie. Er wordt opgemerkt dat er teveel naar elkaar wordt gewezen. Wethouder Bruines geeft aan dat er in het overleg in 2012 niet alleen is gesproken over communicatie, maar dat het vooral ging om het initiatief. Er is toen besloten dat de gemeente Leidschendam-Voorburg beroep zou aantekenen. In de zijlijn van die bijeenkomst is ook de vraag opgeworpen of er gezamenlijk moest worden gecommuniceerd. De gemeente Leidschendam-Voorburg wilde dat niet, gezien de tegenstrijdige belangen. Naast de politieke verantwoordelijkheid, wordt ook de communicatie benoemd zoals die is aangegeven in de gedragscode, de richtlijnen op het gebied van windenergie. De bewoners willen ook verder, ze snappen de redenen niet. Er wordt opgemerkt dat Ceva of De Wolff iets had moeten doen en dat gemeentegrenzen dan niet belangrijk zijn.

Een bewoner geeft aan dat naast de communicatie, het vanavond ook moet gaan over het weghalen van de windturbine. Bewoners vinden het onacceptabel dat de windturbine zo dicht op een woonwijk staat. De voorzitter wil het beeld van de samenloop en de communicatie eerst duidelijk maken. Ceva geeft aan dat er in 2010 onderzocht is of het mogelijk was om een windturbine te realiseren. Er wordt gevraagd of Ceva ook de subsidieontvanger is. Nee, dat is niet zo. Ceva heeft met verschillende partijen gesproken over dit idee. In het project is gezamenlijk afgesproken dat de gemeente Den Haag, namens de initiatiefnemers de communicatie zou afstemmen met de gemeente Leidschendam-Voorburg. Achteraf kan worden geconcludeerd dat dit onvoldoende is geweest. Het was een lastige situatie om te bepalen hoe om te gaan met procederende partijen. Ceva heeft niet de rol gekregen en genomen om te communiceren en dat vindt Ceva erg vervelend. Ceva heeft met Prodelta, de eigenaar van de grond en mede eigenaar van de molen, De Wolff, de communicatiehandreiking van de gemeente Den Haag ontvangen.

Na de woorden van de initiatiefnemer, geeft de voorzitter het woord aan De Wolff Nederland Windenergie. De vertegenwoordiger zegt natuurlijk op de hoogte te zijn van de gedragscode uit eind 2014, en hij geeft aan dat de handvatten die hierin genoemd worden, nu worden toegepast. Hij begrijpt dat de bewoners hier niet mee geholpen zijn. Hij benadrukt ook dat het een lastige situatie was. Niemand heeft doorgepakt, dat is net zo goed aan De Wolff Nederland Windenergie te verwijten. Er is in augustus 2016 op de website van De Wolff en de gemeente Den Haag aangekondigd dat de bouwwerkzaamheden zouden starten. Er wordt aangegeven dat aan de windenergiebranche in de gedragscode is aangegeven hoe met direct omwonenden om te gaan, om draagvlak te creëren. De vertegenwoordiger van De Wolff geeft aan dat de gedragscode eind 2014 is ingevoerd en eind 2016 is vernieuwd. Ten tijde van het gunningsproces bestond de gedragscode dus nog niet. (NB dit wijkt af van wat er door De Wolff tijdens de bijeenkomst is aangegeven, hiervoor staat het feitelijk juiste)

De voorzitter wil benadrukken dat alle 4 partijen hun excuses aanbieden voor het verlopen traject. De bewoners willen weten wat de consequenties zijn. De voorzitter zegt dat is getracht om het communicatietraject te reconstrueren en hij constateert dat de bewoners nog niet tevreden zijn met het beeld. Hij geeft het woord aan de projectleider van de gemeente Den Haag. Zij is sinds eind 2014 bij het project betrokken. De windturbine is een particulier initiatief.

Primair is de initiatiefnemer verantwoordelijk voor de communicatie met de omgeving. Gezien het bijzondere initiatief, en het feit dat dit bouwwerk op de grens met de buurgemeente is gesitueerd, heeft de gemeente De Haag er voor gekozen om dit project intensiever te begeleiden en de initiatiefnemer gevraagd samen met de gemeente Den Haag hierin op te trekken. In 2012 is door de toenmalig verantwoordelijke wethouder – Rabin Baldewsingh - van de gemeente Den Haag contact gezocht met de gemeente Leidschendam-Voorburg. De procedure rondom de komst van de windturbine en de vergunningen en uitspraken heeft in totaal 4 jaar geduurd. Er wordt gevraagd waarom besloten is om als gemeente Den Haag de communicatie niet op te pakken. De projectleider geeft aan dat de gemeente Den Haag van mening is dat men niet de inwoners van andere gemeenten kan benaderen, zonder de toestemming van die gemeente. Eind december 2015 – vlak na de uitspraak van de Raad van State - was een belangrijk moment geweest om de omwonenden in te lichten over de komst van de windturbine.

Opgemerkt wordt dat de inwoners van de gemeente Den Haag ook niet zijn geïnformeerd. De projectleider geeft aan dat zij niet op de hoogte was van een bedrijfswoning bij de partyboerderij en daarom de familie Hijdra – de enige directe Haagse omwonende – niet persoonlijk heeft ingelicht. Er wordt opgemerkt dat de bewoners van de wijk Park Nabij bij de Westvlietweg ook niet zijn geïnformeerd, dat behoort ook bij de gemeente Den Haag.

Een bewoner merkt op dat de gelederen zich sluiten op bestuurlijk niveau. Hij merkt op dat Ceva nadrukkelijk is verzocht om geen direct contact op te nemen met de omwonenden. De vertegenwoordiger van Ceva bevestigt dit. De desbetreffende bewoner merkt op dat dit verzoek is gedaan door de gemeente Leidschendam-Voorburg. Wethouder Bruines van de gemeente Leidschendam-Voorburg herkent het verhaal dat vanuit de gemeente Leidschendam-Voorburg naar Ceva toe gevraagd is om niet te communiceren. Ze kent het verhaal van het niet gezamenlijk communiceren over dit project gezien de tegenovergestelde belangen. Over de communicatie hebben alle betrokkenen een eigen rol opvatting gehad, maar van een verbod tot communiceren is geen sprake geweest.

De voorzitter geeft aan dat de bewoners een oproep doen om dit grondig te onderzoeken. Men wil de vraag ‘wie, wat, wanneer’ beantwoordt zien. De projectleider geeft aan dat ze een overzicht over de communicatie kan geven met de informatie die zij schriftelijk beschikbaar heeft. De bewoners willen hiermee de ‘waarom’- vraag beantwoorden. Er wordt ook opgemerkt dat dit juridisch kan worden gebruikt om de windturbine te laten verplaatsen. De bewoners geven aan dat door het uitblijven van communicatie zij niet in staat zijn geweest om tijdig invloed uit te kunnen oefenen op de procedures. Wethouder Wijsmuller licht toe dat de procedure volgens de wettelijke normen is verlopen en dat bij betere communicatie de uitkomst van de procedures waarschijnlijk niet anders was geweest. De gemeente Den Haag heeft alle aspecten rond de windturbine afgewogen, en op basis daarvan bepaald om medewerking te verlenen aan dit initiatief.

De heer Hijdra verbaast zich erover dat de gemeente Den Haag niet op de hoogte was van het feit dat de familie Hijdra er woonde. Wethouder Wijsmuller geeft aan dat er een bredere maatschappelijke afweging is gemaakt om in stedelijke gebied een windturbine te realiseren. Bij

dat planologische proces speelt de formele woonplaats van de omwonenden geen rol. Dit in tegenstelling tot bij het communicatieproces, waarbij het bereiken van alle individuele omwonenden wel een rol had moeten spelen.

De voorzitter vat samen dat er een toezegging is dat er een reconstructie van het communicatievraagstuk zal worden gemaakt, de projectleider zal deze maken voor zover de stukken aanwezig zijn.

4. Procedure, klachten en handhaving

Om 21.05 uur wordt de vergadering hervat. De voorzitter geeft aan dat burgemeester Tigelaar van de gemeente Leidschendam-Voorburg zich ook bij de bespreking heeft gevoegd.

De bewoners willen het hebben over de handhaving, niet alleen de procedurele kant, maar ook wat in de gedragscode staat. De vraag of het mogelijk is om de windturbine weg te halen of te verplaatsen, is nog niet beantwoord. De bewoners vinden het niet fatsoenlijk wat de bewoners is aangedaan. Men wijst dan voornamelijk naar Ceva. Er wordt gereageerd door Ceva met de opmerking dat zij geen partij zijn in het weghalen van de windturbine, aangezien zij geen eigenaar zijn. Een bewoner geeft aan dat de bewoners niet zijn genoemd in de procedure en dat zij vanuit het morele vraagstuk van mening zijn dat de windturbine moet worden verwijderd, ze doen daarom een moreel appèl.

Joris Wijsmuller geeft aan het te betreuren dat de gebrekkige communicatie heeft bijgedragen aan de manier waarop de bewoners er nu tegenaan kijken en hoe zij zich behandeld voelen. In de procedure is rekening gehouden met de hinder van slagschaduw en hinder van geluid. De bewoners vinden het onacceptabel dat de windturbine zo dicht bij de woonwijk staat. Zoals Joris Wijsmuller al eerder aangaf, is een brede belangenafweging gemaakt om in dit stedelijk gebied over te gaan tot windenergie. Er wordt gevraagd wat nog zou kunnen gebeuren zodat de windturbine kan worden weggehaald, want 325 meter vanaf de eerste woning vindt men onacceptabel door het licht van de lampen, de slagschaduw, geluidshinder en trillingen. Bewoners geven aan er ziek van te worden. De bewoners zijn van mening dat het een prestigeproject is omdat de gemeente Den Haag wil voldoen aan het coalitieakkoord en dat het voorbij gaat aan de bedoeling.

De vertegenwoordiger van De Wolff geeft aan dat getracht is om de hinder zo veel mogelijk te beperken door extra maatregelen, zoals bijvoorbeeld een slagschaduwsensor. De slagschaduwsensor zorgt ervoor dat de turbine niet draait wanneer de zon op de woonwijk schijnt. Naar aanleiding van het slagschaduwrapport is de turbine geprogrammeerd. De eerste dagen was de sensor niet goed ingeregeld, dat is na constatering toen verholpen. De voorzitter geeft aan dat het een goed idee zou zijn om de technische uitleg over de werking van de slagschaduwsensor schriftelijk beschikbaar te stellen.

Daarnaast heeft De Wolff maatregelen genomen ter beperking van geluid. De windturbine is uitgerust met speciale bladen om het brongeluid te verlagen. Er wordt gevraagd of het lukt om dit echt te meten, want er zijn meer dan 80 klachten ontvangen bij de Omgevingsdienst Haaglanden. De projectleider geeft aan dat er nog geen resultaten van het onderzoek

beschikbaar zijn. Er wordt gevraagd om niet alleen een rekenkundig onderzoek te doen, maar ook concrete metingen. Wethouder Wijsmuller van de gemeente Den Haag wil op basis van de resultaten van het onderzoek van de omgevingsdienst Haaglanden besluiten om waar nodig extra metingen te doen.

De bewoners willen het ook hebben over de witte en rode lichten op de windturbine. De vertegenwoordiger van De Wolff zegt dat de verlichting een voorschrift is van het ministerie van Infrastructuur en Milieu. De lichten die halverwege zijn aangebracht, zijn later geplaatst. De Wolff heeft wel voor elkaar gekregen dat deze onder de rotor zijn geplaatst, ter voorkoming van knipperende lichten.

De voorzitter geeft aan dat is gesproken over slagschaduw, geluid en lampen. Er wordt ook opgemerkt dat de bewoners last hebben van de draaiende wieken in het zicht. De bewoners vinden het vervelend dat de regels bepaald worden door anderen waarmee ze het niet eens zijn, men vindt dit niet fatsoenlijk en niet sociaal. Wethouder Wijsmuller geeft aan dat dit zo is bepaald in Nederland, het wordt landelijk wettelijk vastgesteld en lokaal toegepast.

Wanneer het gaat om de waardevermindering van de woningen, dan is dit geregeld in de wet- en regelgeving. Voor de waardedaling van onroerend goed als gevolg van een bestemmingswijziging is de gemeente Den Haag aanspreekpunt in de procedure planschade.

In de optiek van de bewoners zal de windturbine het hele jaar stilstaan. De Wolff heeft op de locatie een meetcampagne uitgevoerd om de windsnelheid te meten. Op basis daarvan is berekend dat de windturbine gemiddeld per jaar energie kan produceren voor 2500 huishoudens. Er is in deze berekening meegenomen dat de slagschaduwensor de turbine stilzet. Een bewoner wil dit ook van een andere instantie horen. De Wolff zegt dat er nu nog geen productiegegevens zijn. Aangaande de procedure wordt gevraagd naar de tekeningen en foto's die zijn gepresenteerd bij de behandeling van deze zaak bij de Raad van State. Er wordt aangegeven dat dit een niet realistisch beeld geeft en er wordt gevraagd waarom dat gebeurt is. De jurist van de gemeente Den Haag zegt dat het ging om een totaalbeeld van een grote afstand. Ook zijn plattegronden overlegd om de gebiedszone in beeld te brengen. Er was wel bekend dat er in de directe omgeving van de windturbine een woonwijk was.

Wederom wordt gevraagd wat kan worden gedaan om de windturbine weg te halen. Wethouder Bruines van Leidschendam-Voorburg vindt dit een lastige vraag omdat de gemeente Leidschendam-Voorburg tegen de plaatsing van de windturbine is geweest en de turbine niet het eigendom is van de gemeente Leidschendam-Voorburg. De vertegenwoordiger van De Wolff zegt dat het technisch mogelijk is om de windturbine af te breken en elders opnieuw op te bouwen. Er wordt gevraagd of De Wolff subsidie ontvangt. De vertegenwoordiger geeft aan dat er in Nederland de stimuleringsregeling duurzame energie is, De Wolff ontvangt om deze reden een exploitatiesubsidie. Wanneer deze subsidie stopt na 15 jaar is dat een logisch moment om na te denken over de periode daarna. De voorzitter geeft aan dat het niet de afweging is dat het technisch kan, maar dat het de afweging is of het financieel verantwoord is om de windturbine weg te halen omdat er verplichtingen zijn aangegaan. Joris Wijsmuller zegt dat de turbine nu na een voorbereidingsperiode van 5 jaar een feit is. De vereiste procedures zijn correct doorlopen

en er zijn contractuele verplichtingen aangegaan. Het is niet reëel om te denken dat de gemeente Den Haag de windturbine nu zal weghalen.

De voorzitter constateert dat de bewoners een onbevredigend antwoord krijgen, ze doen een beroep op het fatsoen en sociale optreden van de overheden en eigenaren van de windturbine. Dat er 5 jaar aan is gewerkt, vinden de bewoners geen argument. Er wordt groene energie geleverd over de hoofden van deze bewoners, waarbij de gemeente Den Haag ook een andere locatie had kunnen vaststellen. Wijsmuller spreekt dit tegen: er zijn geen andere locaties met de planologische ruimte vanuit provinciaal beleid.

De bewoners geven aan dat deze locatie uit de structuurvisie is gehaald. Er is een beheersverordening neergelegd op deze locatie, waarna er een omgevingsvergunning is verleend voor een element met een grote impact op deze woonomgeving. Joris Wijsmuller van Den Haag wil de nuancering maken dat de beheersverordening wordt gebruikt als wordt verwacht dat er geen grootschalige veranderingen in een gebied gaan plaatsvinden, maar dat wil niet zeggen dat in een gebied niets meer kan of gaat veranderen. De procedure vinden de bewoners niet netjes en ongelukkig. De vier partijen begrijpen de discussie, maar zien juridisch en financieel geen mogelijkheden om dit terug te draaien.

5. Vervolg

De voorzitter wil stilstaan bij concrete afspraken. Een aantal zaken zijn al besproken. Dit betreft de bredere context en het appèl wat daaruit voortvloeit. Dat wil de voorzitter bij de gemeente Leidschendam-Voorburg en bij de gemeente Den Haag neerleggen. De bewoners stellen dat er zaken kunnen worden opgepakt die de overlast zouden verminderen en dat zaken worden uitgezocht. Er kan ook een afspraak worden gemaakt voor een vervolgbijeenkomst. Joris Wijsmuller zegt toe dat de overlast van de windturbine tot een minimum moet worden gereduceerd. Daarvoor zijn de onderzoeksresultaten van de Omgevingsdienst Haaglanden nodig. De Wolff heeft extra maatregelen getroffen, deze gaan verder dan die wettelijk verplicht zijn.

Een bewoner geeft als voorbeeld de hinder van de rode lampen, ze vraagt hoe het wordt opgelost en wie dat naleeft. In dat kader geeft wethouder Wijsmuller nogmaals aan dat de Omgevingsdienst Haaglanden naar aanleiding van de klachten metingen doet op verschillende tijdstippen. De bewoners geven aan dat de constante draaiing ook als hinderlijk wordt ervaren. Er wordt opgemerkt dat normering ontbreekt omdat er geen wet is voor de afstand tussen een windturbine en een woonwijk en voor de constante beweging van de windturbine. De bewoners noemen ook de veiligheid in de wijk in het geval dat een wiek afbreekt. De voorzitter constateert dat er nog een groot aantal vragen is als het gaat om de windturbine die nu in gebruik is en dat wethouder Wijsmuller daarover in gesprek wil blijven.

De acties die de Omgevingsdienst Haaglanden nu verricht, zijn naar aanleiding van de reeds ontvangen klachten. De gemeente Den Haag kan handhavend optreden als er een overtreding geconstateerd wordt. Er wordt gevraagd of de bewoners een overzicht kunnen krijgen van de punten in het handhavingsbesluit. De jurist van de gemeente Den Haag geeft aan dat de normering in de vergunning wettelijk is vastgelegd. Op het moment dat buiten deze normering

wordt geacteerd, zullen voorzieningen moeten worden getroffen zodat het voldoet aan de eisen. Het gaat ook om de beleving. De wettelijke norm is een norm die opgenomen is in de vergunning, deze is openbaar en ligt ter inzage. Een bewoonster zegt dat de bewoners nu kunnen kijken naar de procedures op basis van de moraliteit. De vergunning zal gedeeld worden, het gaat om de omgevingsvergunning en de vergunning voor de bouwactiviteiten, deze twee omgevingsvergunningen vormen samen één vergunning. Er wordt opgemerkt dat de bewoners die al hebben ontvangen.

Er wordt ook gevraagd of er een milieuvergunning en activiteitenbesluit geldt. De jurist houdt een slag om de arm en zal het uitzoeken. Er wordt afgesproken dat alle openbare documenten, zoals de vergunningen en uitspraken, met de bewoners zullen worden gedeeld.

De voorzitter vat samen dat er een vervolgspraak komt. Ook is afgesproken dat een aantal stukken gedeeld worden, dit betreft de totstandkoming van het communicatietraject en het juridische traject inclusief alle documenten. De bewoners willen een informatiebijeenkomst voor alle bewoners in de wijk. Ook voor omwonenden zoals in het Park Nabij en ook voor de mensen die langs de Vliet wonen. Hierin moet aandacht zijn voor de procedure voor het verhalen van planschade en informatie over hoe men een klacht kan melden. Joris Wijsmuller geeft aan dat feitelijke informatie redelijk snel kan worden toegestuurd. Hij is ook bereid om eerste helft maart een informatieve bijeenkomst te organiseren in de vorm van een inloopbijeenkomst. De informatie zal ook op de website van de gemeente Den Haag worden geplaatst. Ook kan praktische informatie worden vermeld over hoe en waar men klachten kan melden. Wethouder Bruines reageert positief op dit voornemen.

Er wordt gevraagd naar de vermelding van een klankbordgroep of begeleidingsgroep in de laatste alinea van de gedragscode. Er wordt gevraagd of De Wolff dit zou willen overwegen. Zij geven aan het een goed idee te vinden om in klein verband direct met elkaar te overleggen. Het initiatief om dit te organiseren zal komen van Ceva.

De bewoners vragen zich af wat de toekomstplannen zijn voor de Vlietzone. Men vraagt de toezegging dat planologische ontwikkelingen in de Vlietzone gemeld worden bij de gemeenteberichten van Leidschendam-Voorburg. Wethouder Bruines zal over de uitwisseling van informatie, beide kanten op, een werkafspraken maken met de gemeente Den Haag. De projectleider adviseert de omwonenden om via de website van de gemeente Den Haag, middels het invullen van de postcode, op de hoogte te blijven van aangevraagde vergunningen e.d. Dit krijgen zij dan dagelijks toegestuurd. De projectleider doet dit zelf ook. De bewoners geven aan dat dit niet praktisch is omdat er veel meldingen zijn.

Tot slot geeft burgemeester Tigelaar aan dat hij blij is dat er vanuit de bewoners veel naar voren is gebracht en dat er concrete afspraken zijn gemaakt. Hij constateert ook dat er zorgen zijn die niet zijn weggenomen. De gemeente Leidschendam-Voorburg zal betrokken blijven als een soort toezichthouder om de vragen van de bewoners scherp te houden.

De voorzitter dankt iedereen voor zijn komst en sluit de bijeenkomst/